روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان سبز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه • ۲۹ فروردین ۱۳۹۷ • ۱ شعبان ۱۴۳۹ • ۱۸ آوریل ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۱۲۶ • ۱۶ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۴ • اذان مغرب ۱۹:۵۹ • اذان صبح‌فردا ۴:۵۸ • طلوع آفتاب ۶:۲۷

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

میدون و سوفیا

مواد پوششی!

پوریا عالمی

● سوفیا، عشق من، زنگ زد به من و گفت خاک‌توسرت، تو حتی نمی‌توانی برای اینکه بابام - یعنی بابای سوفیا - نفهمد، در پوشش مواد مخدر بیایی به خانه ما تا آخر وقت درباره مسائل ازدواجمان صحبت کنیم. من گفتم از کی تا حالا مواد مخدر، پوشش شده؟ من یک‌بار بوی سیگار می‌دادم، بابات تا فهمید، زد تو گوشم. سوفیا به من گفت: بله... سیگار پوشش نیست. مواد مخدر پوشش است. در همین رابطه خبرگزاری فارس گزارش داده: «مأموران محموله بزرگ مواد منفجره را که قرار بود با پوشش مواد مخدر از مرزهای شرقی به کشور وارد کنند، کشف و ضبط کرده‌اند».

دیالوگ پوششی!

ساقی: داداش همین‌جا می‌کشی یا می‌بری؟

معتاد: می‌پوشم.

دیالوگ ۲

سارق ۱: مأمورها اومدند...

سارق ۲: بدو اون مواد مخدر پوششی رو دربیار بذار روی میز...

انواع پوشش

بعد از اینکه سوفیا این حرف را زد، بنده در پوشش یک آدم معتاد (و البته بدون اسلحه) بلند شدم و رفتم بانک و توانستم آنجا را اختلاس کنم و هیچ‌کس هم نفهمید.

بعد در پوشش یک آدم معتاد با سه‌هزار میلیارد اختلاس از کشور خارج شدم و کسی نفهمید.

بعد در پوشش مواد مخدر چندتا دکل نفتی را فروختم که کسی نفهمید.

بعد در پوشش مواد مخدر یک‌سری املاک نجومی گرفتم که باز هم کسی نفهمید.

بعد در پوشش مواد مخدر مافیای کالاهای اساسی را تشکیل دادم و واردات آن را به کشور دست خودم گرفتم که باز هم کسی نفهمید.

بعد در پوشش مواد مخدر چندتا اسکله غیرمجاز راه انداختم که کسی نفهمید.

بعد سعید مرتضوی را هم دیدم که در پوشش مواد مخدر داشت راست‌راست راه می‌رفت و کسی نمی‌فهمید.

بعد دیدم چندنفر در پوشش مواد مخدر در شهرهای مختلف اسیدپاشی کردند و هیچ‌وقت پیدا نشدند.

کارتون خواب

مهدی عزیزی

آکادمی

دانکرک و مفهوم وفاق ملی

عبدالرضا ناصرمقدسی
متخصص مغز و اعصاب

فیلم دانکرک، اثر کریستوفر نولان، به داستان یکی از مهم‌ترین لحظات جنگ جهانی دوم می‌پردازد؛ زمانی که بیش از ۳۰۰ هزار نفر از نیروهای انگلیس و فرانسه در محلی به نام دانکرک گیر افتاده‌اند و ناوگان بریتانیا توان تخلیه همه آنها را ندارد. هر ساعت هم که می‌گذرد این سربازها به مرگ نزدیک‌تر می‌شوند. در اینجاست که چرچیل مردم را با یک فراخوان به همیاری دعوت می‌کند. او می‌خواهد که تمام قایق‌های کوچک که عمدتا قایق‌های ماهیگیری هستند به ساحل فرانسه رفته و سربازها را با خود به بریتانیا بیاورند. امید چرچیل به بازگشت حداکثر ۳۰ هزار نفر بود، اما با تلاش بسیار و پرشور مردم عادی و ناوگان نظامی اکثر سربازان به خانه بازگشتند. فیلم تصاویر بسیار تکان‌دهنده‌ای داشت. آنجا که سربازی را نشان می‌داد که از بازگشت به خانه سرافکنده بود و مردمی را نشان می‌داد که از این سربازهایی که از جنگ فرار کرده‌اند همانند یک قهرمان استقبال می‌کردند. فیلم بسیار تأثیرگذار بود؛ یک وفاق ملی شگفت و ازجان‌گذشتگی بی‌حدواندازه که به حفظ جان هزاران انسان منتهی شد.

این روزها کشور ما با مشکلات زیادی در حال دست‌وپنجه نرم‌کردن است. مشکل بی‌آبی که لحظه‌به‌لحظه بیشتر و عمیق‌تر می‌شود. دریاچه‌ای که خشک است و خشک‌تر می‌شود و بادهای پر از نمکی که برمی‌خیزند و دلاری که به شکلی لجام‌گسیخته بالا می‌رود و چشم‌های نگرانی که در میانه‌های این فلات کهن ایستاده‌اند و ناباورانه شاهد این ماجراها هستند: چه خواهد شد؟ این سؤالی است که هر روز همه از هم می‌پرسند، اما مهم‌تر از این نگرانی‌ها و این سؤال‌ها، قدمی است که در جهت حل این مشکلات برمی‌دارند: صف‌های خرید دلار جلوی صرافی‌ها که روزبه‌روز طولانی‌تر می‌شوند، جدالی که بر سر آب در حال درگرفتن است، کشاورزهایی که گرچه بسیار نسبت به کمبود آب زراعی معترض‌اند، اما هیچ کاری برای استفاده بهینه از آب انجام نمی‌دهند و مردمی که انگار واژه صرفه‌جویی را نمی‌شناسند و هربار ماشین

و جلوی در منزلشان را با آبی بسیار زیاد می‌شویند و می‌شویند و می‌شویند. اینها همه فقط‌وفقط یک معنا دارد: اینکه فرد فقط به فکر منافع خود، آن هم در همین لحظه باشد. تفکر جمعی و وفاق ملی برای ایرانی بهتر انگار در قاموس ما جایی ندارد. واقعیت اینجاست که هیچ‌گاه نمی‌خواهیم رنجی را به خود تحمیل کنیم تا فردایی بهتر برای کشور و خودمان داشته باشیم. همیشه راحت‌ترین راه‌ها را انتخاب می‌کنیم که دست‌برقضا می‌تواند برای کشورمان بسیار هم خطرناک باشد. من این فرصت را داشته‌ام که از دو کشور آلمان و ژاپن دیدار داشته باشم. برای من باورنکردنی بود که آلمان کشوری بود که بعد از جنگ جهانی دوم به تلی از خاک بدل شده بود و تمام زیرساخت‌های آن نابود شده بودند و ژاپن نیز تنها کشوری در طول تاریخ است که مورد حمله هسته‌ای قرار گرفته. هیچ نشانی از این‌همه ویرانی در این دو کشور وجود نداشت، زیرا همه مردمانشان ماندند و سختی‌ها را به جان خریدند تا کشورشان را بسازند، اما مردم ما در پاسخ به ناملایمتی‌ها، راحت‌ترین راه را انتخاب می‌کنند. خانه و کاشانه‌شان را می‌فروشند و راهی کشوری دیگر و خود نیز در افق‌ها محو می‌شوند. انگار جایی برای ایستادن و برای تلاش نیست. صدای ترک‌خوردن خاک این سرزمین به گوش می‌خورد؛ تَرَکی عمیق ناشی از بی‌آبی و بی‌توجهی و ناملایمتی. ترکی عمیق از فرهنگی که از دست می‌رود. شاید فقط فرصت اندکی برای آبیاری‌اش باقی مانده باشد.

به مناسبت روز ارتش

رتبه‌بندی ارتش‌ها

شاخص Global Firepower یک رتبه‌بندی از ارتش‌های ۱۳۶ کشور جهان بر اساس بیش از ۵۵ متغیر است که در سایتی به همین نام منتشر می‌شود. بر اساس این رتبه‌بندی، قدرتمندترین ارتش‌های جهان بر اساس عواملی از جمله تعداد پرسنل فعال، منابع و تجهیزات تعیین می‌شوند. در فهرست سال ۲۰۱۸ قدرت‌های نظامی جهان که قرار است چشم‌انداز جامعی در این زمینه ارائه بدهد و با ایالات متحده در مرتبه اول و روسیه در جایگاه دوم آغاز و به کشور بوتان در جایگاه ۱۳۶ ختم می‌شود، ایران در رده سیزدهم قرار دارد.

در مقدمه رتبه‌بندی کلی امسال در این سایت، روش کار به این شرح توضیح داده شده است:

رتبه‌بندی نهایی Global Firepower مبتنی است بر بیش از ۵۵ عامل فردی برای تعیین شاخص قدرت نظامی کشورها به‌منظور تعیین شاخص قدرت (PwrIndx) که هرچه کمتر باشد، قدرت نظامی کشور بیشتر است. فرمول منحصربه‌فرد ما امکان می‌دهد تا کشورهای کوچک‌تر اما دارای فناوری پیشرفته‌تر با کشورهای بزرگ‌تر و کمترتوسعه‌یافته رقابت کنند. برخی از ویژگی‌هایی که در رتبه‌بندی نهایی منظور می‌شوند، عبارت‌اند از:

- رتبه‌بندی صرفا بر تعداد کل سلاح‌های موجود در هر کشور تکیه نمی‌کند (هرچند که این یکی از عوامل است)، بلکه بیشتر بر تنوع سلاح در ارقام مجموع توجه دارد تا قدرت شلیکی که هر کشور در اختیار دارد، بهتر نمایان شود. به‌عنوان‌مثال، صد ابزار جمع‌آوری مین نمی‌تواند معادل ارزش استراتژیکی/ تاکتیکی ۱۰ ناو هواپیمابر باشد.

ذخایر هسته‌ای در این رتبه‌بندی به حساب نمی‌آیند، اما برای قدرت‌های هسته‌ای شناخته‌شده یا مشکوک به داشتن قدرت هسته‌ای امتیاز بیشتری در نظر گرفته می‌شود.

- وضعیت اقتصادی و اجتماعی کشورها از لحاظ قرارگرفتن در جهان اول، جهان دوم یا جهان سوم در نظر گرفته شده است.

- عوامل جغرافیایی، انعطاف‌پذیری لجستیک، منابع طبیعی و صنعت محلی در رتبه‌بندی نهایی مؤثرند.

- نیروی انسانی موجود یک عامل مهم و کلیدی است؛ کشورهایی که جمعیت بالایی دارند، به دلیل وجود پرسنل بیشتر برای حمایت از جنگ و صنعت، از رتبه بالاتری برخوردار می‌شوند.

- کشورهایی که دسترسی به آب‌های آزاد ندارند، به علت فقدان نیروی دریایی، از امتیازشان کم نمی‌شود، اما نبود نیروهای دریایی خودبه‌خود به‌علت کاهش تنوع در دارایی‌های موجود عاملی کاهش‌دهنده است. به‌عنوان‌مثال، صد قایق گشتی همان مزیتی را ندارد که چهار ناوچه دارای موشک هدایت‌شونده و دو زیردریایی هسته‌ای تهاجمی ایجاد می‌کنند.

- متحدان ناتو به دلیل اینکه از جنبه نظری امکان اشتراک منابع در صورت ورود یکی از اعضای آن به جنگ را دارند، امتیاز بیشتری را دریافت می‌کنند.

- ثبات و قدرت مالی عاملی مؤثر است، زیرا منابع مالی یکی از عوامل مهم در اداره یک عملیات جنگی هستند.

- رهبری سیاسی/ نظامی فعلی یک کشور در نظر گرفته نمی‌شود، زیرا این مورد ممکن است بسیار ذهنیت‌گرا باشد و لزوما بر عملکرد افراد در میدان جنگ تأثیر نمی‌گذارد. در سال ۲۰۱۸، ۱۳۶ کشور در پایگاه داده GFP وجود دارند و کشورهای ایرلند، مونته‌نگرو و لیبریا امسال به فهرست افزوده شده‌اند.

۱۵ کشور برتر این رتبه‌بندی به‌ترتیب عبارت‌اند از:

۱- ایالات متحده آمریکا با شاخص ۰٫۰۸۱۸ ۲- روسیه ۰٫۰۸۴۱ ۳- چین ۰٫۰۸۵۲ ۴- هند ۰٫۱۴۱۷ ۵- فرانسه ۰٫۱۸۶۹ ۶- بریتانیا ۰٫۱۹۱۷ ۷- کره جنوبی ۰٫۲۰۰۱ ۸- ژاپن ۰٫۲۱۰۷ ۹- ترکیه ۰٫۲۲۱۶ ۱۰- آلمان ۰٫۲۴۶۱ ۱۱- ایتالیا ۰٫۲۵۶۵ ۱۲- مصر ۰٫۲۷۵۱ ۱۳- ایران ۰٫۳۱۳۱ ۱۴- برزیل ۰٫۳۱۹۸ ۱۵- اندونزی ۰٫۳۲۶۶

یک پنجره

ما و حق زنان

فائزه طباطبایی
وکیل دادگستری

جایی دعوت شده بودم تا در مورد حقوق زنان صحبت کنم. ماتم گرفته بودم که چه بگویم که کام دختران تلخ نشود. فهرست بلندبالایی از قوانین تبعیض‌آمیز را در ذهنم مرور می‌کردم! چه می‌گفتم که ناامیدشان نکند؟ چه دستاوردی در این سال‌ها برای رفع تبعیض‌ها داشتیم؟ برای تغییر چه کرده بودیم؟ از قانون اساسی شروع کردم، از اصل ۲۰ که می‌گوید: «همه افراد ملت اعم از زن و مرد یکسان در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلام برخوردارند».سروصدای دختران بلند شد. از نابرابری ارث، دیه و شهادت در برابر قاضی گفتند. گفتم صبر کنید، تازه شروع کردیم.

گفتم: پیامبر اسلام ۱۴۰۰ سال پیش در شبه‌جزیره عربستان به پیامبری مبعوث شدند؛ جایی که به ما گفته‌اند و در کتاب‌ها خوانده‌ایم که دختران را زنده‌به‌گور می‌کردند، برای زنان حقوق شهروندی قائل نبودند، لباس به شکل امروزی دوخته‌شده، وجود نداشت و ازدواج به شکل امروزی نبود، چندین نوع ازدواج داشتند. خداوند در جای‌جای قرآن می‌فرماید، برای هر امتی رسولی است. اعراب جاهلیت در برابر دعوت رسولشان - با این استدلال که ما به دین آباواجدادمان می‌مانیم - مقاومت کردند و ایمان نیاوردند. پیامبر اکرم(ص) و یارانشان سختی‌های بسیار کشیدند تا دین اسلام در شبه‌جزیره عربستان فراگیر شد. پیامبر اسلام در جامعه‌ای که ارزش زن زیر صفر بود، به حقوق انسانی زن احترام گذاشتند.

ازدواج را قانونمند کردند، برای زنان خون‌بها و ارث تعیین کردند و برای شهادتشان ارزش قائل شدند. ایشان عدد منفی را رساندند به صفر و بعد یک‌دوم و در برخی موارد یک. این حرکت در ۱۴۰۰ سال پیش حرکت انقلابی و بزرگی بود. اخم دخترها باز شد. صورتشان شکفت! اینها یادشان رفته دنباله‌رو پیامبری هستند که برای زن شأن و مقام قائل شد؛ پیامبری که از زمان خودش جلوتر بود. حالا بعد از ۱۴۰۰ سال وقتی همه‌چیز تغییر کرده، وقتی زن‌ها شانه‌به‌شانه مردها کار می‌کنند، دیگر نمی‌شود آنها را نصف مردها نگاه کرد. چشم‌ها را باید شست، جور دیگر باید دید.

برای دخترها از فقه پویا گفتم و اینکه می‌شود فلسفه احکام را پیدا کرد و با همان فلسفه حکم جدید با توجه به اوضاع‌واحوال کنونی داد و البته گفتم نمی‌دانم چرا موضوع زنان هیچ‌وقت در اولویت نبوده... .حالا تا وقتی فقه پویا بیاید سراغ مسئله زنان و تا وقتی قانون نگاه برابر پیدا کند، باید خودمان به فکر خودمان باشیم. با کسی ازدواج کنیم که شروط ضمن عقد را امضا کند، با ما بر سر حق تعیین شهر محل سکونت، حق ادامه تحصیل و کار و تقسیم اموال مشترک هنگام جدایی توافق کند و وکالت خروج از کشور و طلاق بدهد. خوب است به پدرهایمان بگوییم اگر قائل به برابری پسر و دختر هستند، تا وقتی زنده‌اند این کار را بکنند و چیزی را نسپارند به دست قانون. آنها می‌توانند سند ملک را بزنند به اسم دختر و پسرشان به طور مساوی و بعد از فرزندان وکالت بلاعزل بگیرند، اصل سند هم دست خودشان بماند. تا زنده هستند می‌توانند اجاره بدهند، تعمیر کنند، حتی بفروشند و با فوتشان وکالت بلااثر خواهد شد و مال بین فرزندان به‌طور مساوی خواهد ماند یا به صلح عمری واگذار کنند که تا عمر دارند بتوانند از ملک خود استفاده کنند.

می‌توانند نقص قانون را با وصیت جبران کنند (ولو اینکه این وصیت فقط برای یک‌سوم اموالشان قابل اجرا باشد). می‌توانیم فرزندانمان را با فرهنگ برابری و احترام به جنس دیگر بزرگ کنیم.

پیشنهاد

کوری در آپ‌آرته‌مان

«کوری»، رمانی از ژوزه ساراماگو است که نخستین‌بار در سال ۱۹۹۵ منتشر شد و در سال ۱۹۹۸ جایزه نوبل ادبیات را به دست آورد. ساراماگو در این رمان از کوری آدم‌ها سخن گفته است. ساراماگو در این رمان از تلمیح استفاده کرده و با اشاره به نوشته‌های قدیمی، اثرش را زیباتر و تأثیرگذارتر کرده است. ساراماگو در رمان کوری برای شخصیت‌ها اسم انتخاب نکرده است. باوجوداین، پیچیدگی‌ای در رمان ایجاد نشده و خواننده به‌راحتی می‌تواند با شخصیت‌های رمان ارتباط ذهنی برقرار کند.

ویژگی دیگر این رمان در بازگشت‌های زمانی به گذشته و آینده در خیال شخصیت‌های رمان است که به زیبایی و جذابیت آن افزوده است.

کوری (به انگلیسی: Blindness) نام فیلمی از کارگردان برزیلی، فرناندو مریلس، است که بر اساس این رمان ژوزه ساراماگو به همین نام ساخته شده است. شصت‌ویکمین جشنواره فیلم کن نیز با این فیلم گشایش یافت. فیلم کوری داستان شهری است که تعداد زیادی از جمعیت آن به‌طور ناگهانی کور می‌شوند و در این بین اتفاقات زیادی رخ می‌دهد. در این فیلم بازیگرانی مانند جولیان مور، مارک روفالو، دنی گلوور و گائل گارسیا برنال ایفای نقش کرده‌اند. جولیان مور در فیلم کوری نقش اصلی را ایفا می‌کند.
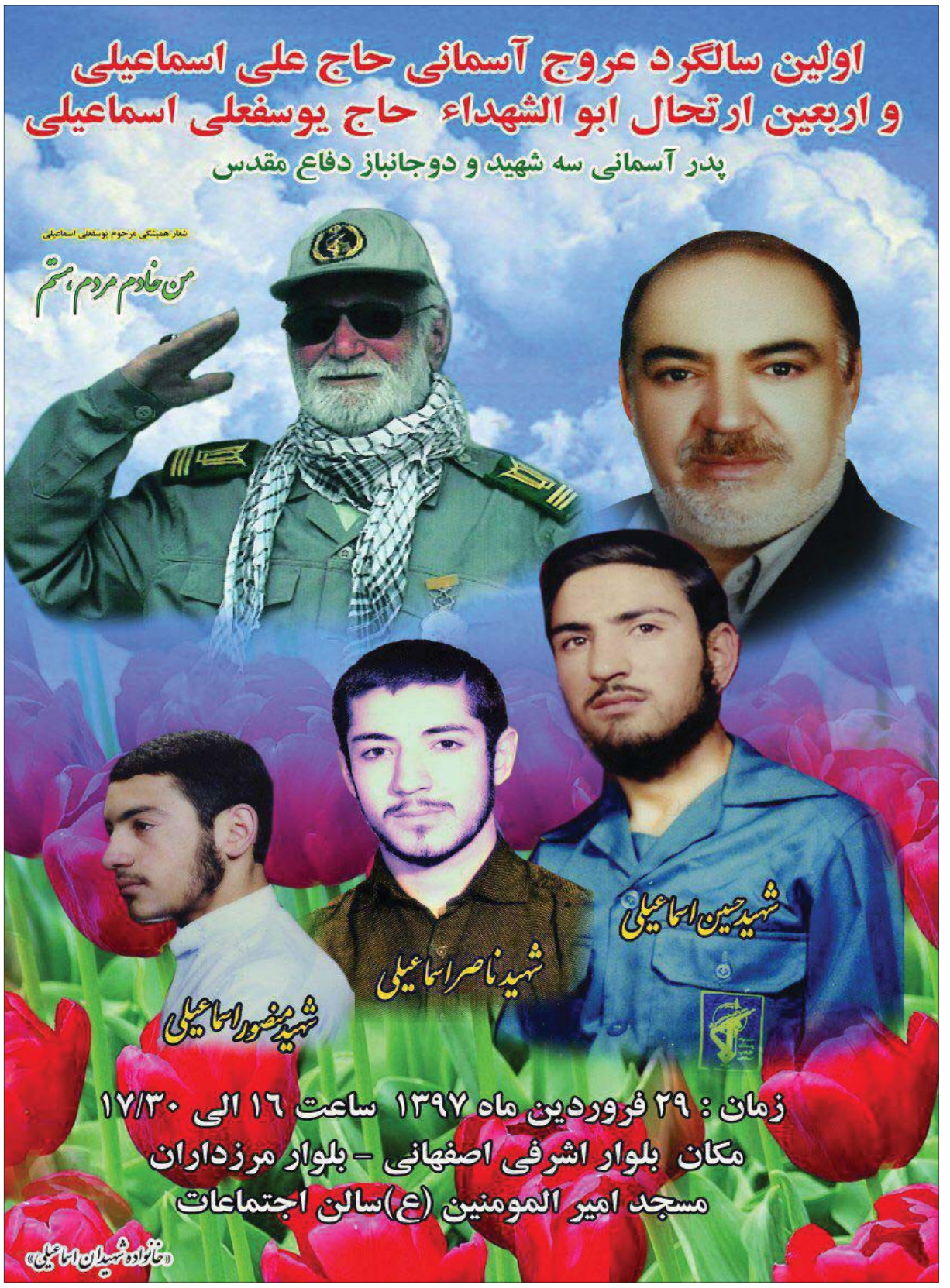
او در این فیلم تنها کسی است که در شهر قدرت بینایی دارد. این فیلم روز پنجشنبه ۳۰ فروردین ساعت ۱۷:۳۰ در مؤسسه فرهنگی آپ‌آرته‌مان نمایش داده می‌شود. علاقه‌مندان برای هماهنگی بیشتر می‌توانند با تلفن ۸۸۸۶۶۷۴۴ تماس بگیرند.